

DEBRECZENI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egyóra 1 frt.
Megjelenik mindennap
vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős
Kutas Imre
kiadó s laptulajdonos

Szerkesztőség Nagy-Váradi-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)
Kiadóhivatal Nagy-Váradi-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel

A nép szava ...?

— Irta: Szunyogh Szabolcs. —

Budapest, márcz. 14.

A nép szava Isten szava, azt mondja egy közmondás. De ha e közmondásban rejő igazságnak megmérése a mi országgyűlésünket, t. i. azt a testületet alkalmazzuk, melyet a nép szava alkotott meg, akkor bizony az a közmondás egy nagy-nagy tulzás színében tűnik fel előttünk. De legalább is egy „nagy mondás” az, melynek bizony — bárki avatta is fel szálló igévé — a népnek hízog demagógia szótárában van az igazi otthona.

Ha a nép szava Isten szava volna, akkor a népképviselőt alkotó elemeiben az erkölcsi és szellemi kiválóságokat ölelné magához s a nemzeti életben az képezné a nép erkölcsi és szellemi tartalmának üdvös egyensúlyban nyugvó legfelsőbb színvonalát.

Hogy nem így van, azt sajnos, nem kell bebizonyítani. Igaz, hogy törvényhozóink között ott vannak országunknak legjelesebbjei, nemzetünknek hivatott vezetői; de ezeket nem a kihízog népképviselő, nem a felízogt népszennvedély zajogó lelkesedése, nem a tulajdonképpeni nép szava avatja törvényhozókká. Ezek onnan kerülnek be, a hol a józan értelmiség irányíthatja a választásokat, a hol a kedélyekben még szerephez jut a közérdeknek

vezérlő gondolata. De a leghízogabb kerületek a néppártokéi, melyekben a meg gondolás helyet a szennvedély vezényel. És így törvényhozó testületünkben, a hol nemzetünknek igazi nagysági, a szellemi és erkölcsi tökély mintaképei helyet foglalnak, — a végletek találkoznak. A világ balad: Krisztus után immár majdnem két ezer esztendő haladt — időben; de hogy erkölcsökben mennyit haladt, arra a felelet az, hogy ime, a Catilinák faja még ki nem halt, még mindig él, sőt gyakran majdhogy nem uralkodik.

Az események csak addig eszményiek, míg a nagy gondolkodók agyában fészkelnek; mihelyt ember műve, mindjárt tökéletlen. A kereszténység, melynek eszményi tisztaságban élő és cselekvő hirdetőjét isteni erővel ruházta fel a megtérők és hívők ihletett képzelme, az ember kezében csakhamar a földi hatalom feletti versengésnek lett világi eszközévé; az apostolok mondái kérdettek az isteni hatalom birtoklásával s apró pénzért áruba hocsájtogatták azt.

Parlamentari életünk megfigyelése arra a tényre vezet elé apránként minket, hogy a mindenkor kormánypartoknak legerősebb vádlói és erkölcsbirái azok a nagybeszédű szájhízogok, kiknek kezéből a rettenesen pattogó fenytő ostor végtére is az erkölcsi bukás csavarja ki. A ki emlékében megőrzi az eseményeket, a közeli és távolabbi multnak emlékeiben több ily bukott parlamentari ostort találhat, kiknek

utját a törvényhozásba a demagóg népmítás egyengette meg. A szájhízogkodéseknek mindezeket szomorú végű pályafutásait nemzeti életünk krónikás könyvében gyász kerettel kell megjelölnünk. Az erkölcsi bukás méltó bünhözés gyanánt éri ugyan utól a bünöst; érje is utól az igazság gyedelmére.

De minden ilyen bukás nemzetünk jó hírnevén egy-egy foltot ejt, foltot; mely nemzetünknek kárvallása és mindanyunknak szégyene. És a folt annál sötétebb, a szégyen annál gyötrőbb, mennél magasabban állt az elbukott, a nem látók, vagy félrevezetettek vagy csak a távolból nézők itéletében.

Az ily foltokat, ha valami — akkor az tisztithatná ki nyomtalanul, ha a közvélemény kegyetlen és egyhangú itélettel semmisítené meg a bünöst; ha ez nem találna orgazdát, a ki a nemzet jóhírnevéből elozott értékeket eldugdossa az igazságszolgálatás fürkésző tekintete elől. A mi parlamentari életünknek az éppen kárhözatos árnyoldala, hogy a pártszennvedély elfogultságában vakká teszi az embereket s a bünpalástolásnak készséges eszközül szolgálva utjában áll az erkölcsi igazságszolgálatás szabad érvényesülésének.

Ugy kell lenni, hogy, a „nép gyenge” mert nem tudja helyesen megválasztani a maga embereit, a kikre törvényhozói jogát reá ruházza. De ha a nép gyenge a mai választói jogosultság mellett, milyen lenne akkor, ha az általános szavazati

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZAJA

*Eszméért hízog! Élni fognak!
S felízog újra, mint a nap,
Mely melegíti a világot,
És elízog az árnyakat!*

Benedek Aladár.

Családi boldogság.

— Elbeszélés. —

Irta: Biró Lajos.

I.
Mikor a hónap végén már harmadszor került krumpileves az asztalra, dühösen fakadt ki Kalmár, a ki ehesen jött haza a hivatalból:

— Hát sohasem fogunk már valami mást enni?

A szép fiatal asszonynak könyök tódultak a szemébe és halk hangon válaszolta:

— Nem telik másra! Elfogyott a pénzem! Holnapra már ez sem lesz.

Kalmár ijedten bámult rá és szinte öntudatlanul ismételte:

— Ez se lesz? Hát mit eszünk?

Az asszony nem válaszolt. Lekuporodott a diván sarkába és könyes szemekkel bámult maga elébe. Kalmár meg folyton csak ezt ismételte:

— Hát mit fogunk enni?

Mindig nagyon érezték a szegénységüket, de még sohasem merült fel ilyen ijedő borzalmasággal ez a kérdés. És Kalmár csak ismételte vakon, bután, tehetetlenül:

— Mit fogunk enni?

Azután elhallgatott ő is. Nézték egymás az asszonynyal és egyszerre úgy érezték, hogy nem élhetnek tovább együtt. Mert immár oda van az a szerelem, a mely őket egymáshoz kötötte, a mely elfeledtette a szegénységet és most már csak azt érzik, hogy kár volt szerelmesen, és bolond fővel összeállani, mert a boldogság nem jut osztályrésztül szegény embereknek. Az asszony arra gondolt, hogy ha nőül ment volna a gazdag Wernerhez, akkor most nem kellene ilyen szemrehányásokat hallania és parancsolna egy sereg szolgának. A férjnek meg az jutott eszébe, hogy az ő legénykori vendéglőjében most hordják körül a tálat és szinte érezte a husnak az illatos páráját.

Egymásra néztek újra és valami komor,

néma gyölölet villant meg a szemükben. És mindkettőjüknek a vádoló tekintetes azt mondta: Te vagy az oka mindennek.

Azután éhesek is voltak. A korgó gyomruk követelte a jogait, de egyik sem evett. Csak néztek egymást szemrehányó, súlyos pillantással is mindkettőnek ajkán volt a szó:

— Válnunk kell!

A nélkül, hogy egy szót is beszéltek volna erről, elhatározták, hogy elválnak. És úgy érezték, hogy ez az elhatározás megmáshíthatlan.

Kalmár bólintott egyet a fejével, mintha azt akarta volna mondani, hogy az úgy be van fejezve, mintha valami bevezett dologról lett volna szó; azután újságot vett elő és olvasni kezdett! — Egyszerre, mintha mindenről megfeledkezett volna, felkiáltott:

— Emma! Holnapután van a mi tizenöt éves találkozásunk. Itt van a felhívás a lapban. Tudod-e ki irt alá? ... Véghes Sándor a miniszter.

Az asszony hallgatott és Kalmár gyerekes dicsekvéssel folytatta, mintha a miniszter dicsőségéből reá is háramlanék valami.

— Te nem is tudod, hogy Véghes Sándor nekem kollegám volt! Igen! Együtt tettük le az érettséget és milyen jó barátok voltunk! De milyen jó barátok!

Egyszerre eszébe jutott valami és elgondolkozott.

— Te Emma, ha én megkérném a mi-

jog kupján a nép rétegeinek erkölcsileg gyengébb, politikailag éretlenebb ezrei ki-nálkóznának kész eszközül a népámitás veszedelmes lelkeltetésének. Micsoda szó lenne akkor a nép szava?

Az ülések meghosszabítás. A Bud. Tud. jelenti: Minthogy a költségvetési vita, a mely már február eleje óta tart, mind nagyobb arányokat kezd ölteni és minthogy ha ez így tart, a költségvetés husztig nem volna elintézhető, a mi pedig irányadó körökben általános óhajlás, ezentúl az ülések pontban tíz óraker fognak kezdődni és valószínűleg a jövő héten a kormány indítványozni fogja, hogy az ülések egyelőre délután három óráig tartassanak.

Telekkönyvi reform. Az 1886. évi XXIX t.-cz. szerint az ártér elkülönítése akkor is alkalmazandó, a mikor, valamely egységes ingatlan a tulajdoni viszonyok szerint különben egy birtokrészletet képez és a földkönyvben egy helyrajzi szám alatt van feltüntetve. Ez a telekkönyvnek és a kataszternek is felette sok nehézséget okoz és számos esetben a törvény végrehajtását is lehetetlenné teszi. A birtok részletekből ugyanis, a melyek az ártér szélein fekszenek, mivel egyik részük ártérbe esik, rendszerint két, legtöbb esetben még több birtokrészletet kell alakítani, habár az általános szabályok szerint különben csak egy birtokrészletet képeznek. Ez a körülmény pedig a telekkönyvet is, a katasztert is rendkívül bonyolódottá teszi, mert oly a pr ó részletek keletkeznek, hogy a szabályszerű térképeken a kataszteri és helyrajzi számokat fel se lehet tüntetni, az utólag keletkező telekkönyvi felosztás pedig egyáltalán nem lesz foganatosítható. Ezekben a bajokon segít most Plósz Sándor igazságügyminiszter egy ma benyújtott új törvényjavaslattal, a mely az ezekről szóló 1886. XXIX, 1899. XXXIII. és 1892. XXIX. törvényzikkék módosítására, kiegészítésére szolgál.

A katolikus autonomia A katolikus autonomia szervezése céljából összehívott kongresszus 27-es bizottsága tudvalevőleg azt az utasítást kapta, hogy az egyetemi és tanulmányi alapok, valamint ezen alapokból fenntartott iskolák kérdésében lépjen érintkezésbe a vallás-és közoktatásügyi kormánnyal és tanácskozzék a felől, hogy ezen alapokra és iskolákra mily befolyás engedhető

nisztert, hogy helyeztessen át Budapestre, akkor segítve volna rajtuk.

Minthogy biztatni akarta magát és tovább beszélt hangosan, félig magához, félig a feleségéhez.

— Ott majd csak előre jutnék könnyebben. Tudom nem paczkáznának velem! Hogy is ne! Velem, a miniszter barátjával!

Egyszerre jó kedve támadt. Az a kis remény mindent elfelejtetett vele: az éhséget, a szegénységet, és csak arra gondolt, hogy ő neki joga van mindent remélni, mert hiszen a miniszter az ő jóbarátja.

II.

Amikor harmadnap kimentek a nagy erdőbe már nagy társaságot találtak ott.

Az asszonyok idegenkedve nézték egymást és a férfiak is nehezen ismerkedtek.

Itt ott már csoportokba verődve beszélgettek és mindenütt ő róla volt szó. Ő róla; a miniszterről.

Csupa apró ember volt, kis hivatalnok, tanár, a kik Véghess Sándor által akartak előre jutni.

Féltékenyen, gyanakodva nézgettek egymást és mind egyik azt gondolta, hogy ő neki van kizárólag joga a miniszter protekciójára és a többi csak aljas hizlógó.

Az egyik szólt:

— Felvitte az Isten a dolgát.

És felelt a másik:

— De azért nem fogunk előtte hajlon-

gani! Nem alázzuk meg magunkat! Nem fogunk neki hizelegni!

És felzuggott rá valamennyi:

— Nem, nem!

És magában így gondolkozott mind-

egyik:

— Csak legyetek ti büszkék! Én majd hozzáférközöm, majd megpuhítom és kinevet-

lek benneteket. Csak nevezetek ti hizlógónek én nem törődtem veletek!

Igy gondolkozott valamennyi, miközben féltékenyen, gyanakodva vizsgálták egymást.

És hallgattak és gondolkoztak azon, hogy miként fogják majd a kérésüket előadni a miniszternek.

A hosszú faszor végén feltűnt Véghess Sándor szélesvállu, déleczeg alakja. Egy pár percze még nagyobb lett a csenda, de a mi-

kor a miniszter már a közelbe ért, egyszerre erőltetett közönyösséggel beszélgetni kezdett mindegyik.

Nem mert egyik sem mozdulni, mert érezte magán a többieknek a gyanakvó, gyű-

lölködő pillantását és tudta, hogy ha a min-

iszter el a sietne, felzuggna mögötte az irigység, a gyűlölet szava:

— A hizlógó!

— A stréber!

Véghess Sándor csodálkozva állott meg.

Zavarba hozta a sok asszonynak, gyerekeknek a kíváncsi tekintete és bosszankodott azon,

hogy senki sincs, a ki kisegitené ebből az

ostoba helyzetből. Mert nem mozdult senki,

az autonómiának. A kultuszminiszterium részéről a tanácskozássra kiküldettek: Tost Gyula és Madách Emil miniszteri tanácsosok, továbbá Várady Árpád dr. apát-kanonok Tóth Lajos dr., Csorba Ferencz dr. és Finácz Ernő osztálytanácsosok Plósz igazságügyminiszter is fog valakit delegálni a tanácskozássra.

A katolikus kongrua. A katolikus központi kongrua bizottság, a mely öt osztályba osztva a lelkészi jövedelmek összeírásainak felülvizsgálatai végzi, svorgalmasan folytatja működését. Eddigelé az I., II., és III. osztályok teljesen bevégezték a részökre kiosztott ügyirabok tárgyalását, IV. és V. osztály pedig szintén rövid idő alatt elkészül munkájával. Az összes szám szerint 5275 lelkészi összeírásból az osztályok eddigelé le tárgyaltak 4369-et, melyet közül fejebbes alatt volt 513.

A tranzváli háboru.

A hatalmasságok közbelépése.

Budapest, márczius 3.1

Hitelesen megerősítik azt a jelentésünket, a mely szerint a dél afrikai köztársaság (Tranzvá) elnöke fölkérte a pretóriai konzulokat, keresnek meg kormányait, hogy lépjenek közbe a háboru megszüntetése végett.

Krüger elnök ezenkívül egyenesen a német birodalom kormányától is kérte a közbelépést. Németország azonban határozottan megtagadta kívánsága teljesítését.

A német kormánynak ez a magatartása teljes összhangban áll azzal, a mit tegnap és tegnapelőtt elmondott a pretóriai kormány jelzett lépésének a kitérásairól. Kifejtett nézeteket megerősíti Wekherrlin washingtoni németalföldi követ nyilatkozata, hogy valószínűtlen a hatalmasságok beavatkozása, mert egyikük sem teszi ki magát Angolország visszautasításának.

Krüger és Steyn elnökök által a béke érdekében közvetlenül a londoni kormánynál tett lépésről ellentmondó jelentések fekszenek előttünk. Részben fönntartják azt a verziót, a mely szerint Krüger és Steyn Salisbury lordnak sürgönyöztek, részben pedig azt mondják, hogy Mac Kinley, az Észak-amerikai Egyesült-Államok elnöke közvetítette a dél afrikai köztársaság elnökeinek a kérését. Hogy ez a kérdés tulajdonképpen miből állott, azt szintén nem tudjuk. Annál kevésbé, mert Balfour

az angol kincstár első lordja, a képviselőház ülésén ebben a tárgyban hozzá intézett kérdészködsre megtagadott bármely felvilágosítást. Megígérte azonban, hogy legközelebb okmányokat fog előterjeszteni a szóban forgó ügyről. Ugy hisz k, hogy ez a bejelentett előterjesztés ma este történik meg.

Egy ma délben érkezett washingtoni sürgönyünk valószínűvé teszi azt a fölfogást, — hogy az egyesült Államok elnöke közvetítette a pretóriai kormánynak a békekötésre vonatkozó javaslatát vagy kérdését.

Az Egyesült-Államokban megindult izgatás egyik hatalmas fegyvere Mac Kinley ellen az ő állítólagos angol barát magatartása a dél-afrikai bonyodalomban. Ennek folytán nem tekinthető kizártnak, hogy Mac Kinley kényszerítettnek érzi magát valamely lépésre, a melylyel bizonyíthatná, hogy ő, a legnagyobb köztársaság elnöke, nem hagyja cserben a dél-afrikai kis köztársaságokat.

A washingtoni sürgönyök azt jelntik, hogy a washingtoni kormány felajánlotta Londonban jó szolgálatait (bons offices) Ez persze nagyon messze esik a beavatkozástól, sőt a formális közvetítéstől is. Egyszerre, barátságos bejelentése annak, hogy az illető állam kész közreműködni valamely nemzetközi kérdés elintézésénél, ha ugyan az összes érdekelt felek szívesen veszik azt. Ezt az ajánlközést éppen olyan barátságosan vissza lehet utasítani, a nélkül, hogy az ajánlköző hatalmasság ez által ferde helyzetbe jutna. Mac Kinley annyira óvatos volt, hogy nem is hivatalosan, hanem felhivatalosan ajánlközött, tehát inkább csak tapogatózott. Azért mégis úgy látszik, mintha tenné volna valamit és pártbívei hivatkozhatnak arra, hogy nem nézte tétlenül a dél-afrikai köztársaságok szerencsétlenségét.

Angolország a béke hírek ellenére sem szünteti be fegyverkezését. A háboru kezdetétől márczius 8 ig 120.000 embert küldött ki Dél-Afrikába; azóta is folytonosan érkeznek angolok Fokvárosba és Durban-be. Wyndham hadügyi államtitkár a képviselőház tegnapi ülésén kijelentette, hogy a legutóbbi harcztéri események nem indokolják a katonai intézkedések korlátozását. A kormány akképpen rendelkezik, hogy hat hónapig teljes erővel, azután további hat hónapig félerővel folytathassa a küzdelmet. Eszerint Angolország nem tartja lehetetlennek, hogy még az egész esztendőig folytatnia kell a háborut. Valóban szomorú kilátás.

*

csak beszélgettek tettetett közönnyel, izgatottan és lesték, mit fog Véghess Sándor csinálni.

Véghess odalépett a Kalmár asztalához és így szólt:

— Ugye, te Kalmár Pista vagy? Én Véghess Sándor vagyok. Megismersz-e még? Kalmár zavartan hebegett:

— Kegyelmes uram . . . olyan boldoggá tettél . . .

Kezet fogtak és így szólt a miniszter:

— Mutass be kérlek ő nagyságának.

— A fiatal asszony elpirult örömben és félénken, halk hangon válaszolgotott a miniszternek, a ki odaült melléje Kalmár csak hallgatott valami alázatos gyönyörűséggel, a többiek meg nézték őket távolról, tehetetlen irigységgel. Véghess Sándor ügyet sem vetett rájuk, hanem csak nyönyörködött abban a szép fiatal asszonyban, a ki egyszerű ruháskájában olyan elragadó volt, amikor bájos zavarral felelgetett a bókjaira.

Mikor valaki, a ki rendező szerepét játszotta, odajött, hogy a közös vacsorához hívja őket, a miniszter a karját nyújtotta Kalmárnak.

Végimentek ott a többiek között. Kalmár meg utánok kullogott boldogan, alázatosan. Az asszony érezte magán a többieknek az irigyködő tekintetét és majdnem elájult a boldogságtól.

Alig merte a szeméit felemelni Véghess Sándorra, a kit aza ott körülfogtak a többiek.

A harcztéren az angol seregek minden vonalon előnyomulnak. Roberts lord Venters Ply-nél, Bloemfonteinből 15 mérföldnyire van. Már azt is jelentik, hogy be is vonultak. Miután az angolok az utban állott hír szerint 12.000 főnyi bursereget szerencsésen megkerülték, most már azt hiszik az angol főhadiszálláson, hogy akadály nélkül bevonulhatnak Oranje fővárosába. Gatacre tábornok immáron éppen úgy az Oranje folyónál áll, mint Clement tábornok. Az előbbi Bethulie, az utóbbi Norvalspont előtt. Valószínűleg megvárják, a míg Brabant tábornok is eljut az Oranje-folyóhoz. Alival-Northnál és hogy mind hárman egyszerre nyomulnak Oranje szabadállam területére.

Megint Fiume.

Budapest, márcz 13.

Szell Kálmán miniszterelnöknek az a nagy beszéde, melyet a fumei ügyről a képviselőházban mondott s azok az őszinte, könnyen érthető nyilatkozatai, melyeket az üdvözlésére jött huszonötös fumei küldöttségnek adott, úgy látszik, még mindig nem hozták meg a helyzet tökéletes tisztázását. Jelek vannak, hogy a fumei körökben még mindig oly befolyások érvényesülnek, melyek szeretnének szembeszállni a miniszterelnöknek egyedül helyes állami álláspontjával, de egyelőre még nem mernek fellépni, mert Fiume helyzete, ennek az egyetlen magyar kikötővárosnak valódi érdeke és a miniszterelnök nyilatkozatai egyelőre hallgatást parancsolnak nekik, melyet alkalmas pillanatban szándékoznak megtörni.

A fumei küldöttségnek alkalma volt a miniszterelnöknek ama határozott nyilatkozatait hallani és zajos tetszéssel fogadni, hogy Fiume közjogi helyzete, közjogi állása teljesen kétségtelen; hogy Fiume separatum sacera regni coronae ad nexum corpore és Magyarországhoz közvetlen a magyar államhoz tartozik. A korona integritása, a magyar állam eszme szentsége és érinthetlensége, a magyar törvényhozás szuverenitása nem engedi meg, hogy az állam tenségének csak egy paránya is érintessék, hogy az, amit a parlament elhatároz és minden illetékes tényező hozzájárulása után törvényerőre emel, bármiképpen kérdés tárgyává tétessék, akár Fiumében, akár egyebütt. És, a magyar állam elég erős, hogy a felsőbbségének a magyar állam-eszme a posztulátumának ésfeltétlen következményének tényleg érvényt is szerezzen.

Ott tolongtak, ott tusakodtak körülötte és már egyik sem törődött avval, hogy mit gondolnak róla a többiek; csak arra gondoltak kétségbeesett mohósággal, hogy ha ezt az alkalmat elszalasztják, akkor megmaradnak örökre a szegénységben, az ismeretlenségben ha pedig sikerül magukat behizelogniök a miniszter kegyeibe, akkor elérhetnek mindent. És az egyik alig kezdett elbeszélni, a másik már belevágott a szavába és ott zibongtak, zúgtak körülötte, kérve könyörögve megalázkodva, a miniszter pedig unottan, hidegen nézett rájuk és örült, mikor megszabadulhatott tőlük és odaülhetett Kalmárné mellé.

Alig válaszolt pár szóval arra a pohárköszöntőre, a melylyel üdvözltek és a felendülő éljenriadallal hidegen hajtotta meg magát.

Hanem odahajolt Kalmárnéhoz és sugdosott a fülébe suttogó, lázas hangon, fölvilanó szemmel.

A vacsora végén pedig a karját nyújtotta a szép asszonynak és sétálni kezdett vele. A többiek nézték őket csüggedt lemondással, kiábrándulva...

Azon közben pedig leszállt az est. A két sétáló alakot még látták egy ideig; azután eltűntek a fák között.

A hátramaradtak meg bámultak maguk elé szomoruan. Hát vége mindennek? Hát nem sikerült semmit elérni? És a lelkük végtelen ingységgel telt el, a mikor Kalmárra

A helyeslést és tetszést, melylyel a fumei küldöttség a miniszterelnök beszédét kísérte, egy a „Pester Correspondenz“ hez autonomista oldalról érkezett tudósítás azzal igyekszik megmagyarázni, hogy a küldöttségben volt két ur, kiket a fumei transzváli zavargás miatt a bíróság üldöz és csak hárman voltak, a kik magyarul, csak tizen, akik németül értenek. Ehez még meg kell jegyezni a tudósítás szerint azt is, hogy Széll miniszterelnök magyarul kezdte beszédét és csak később folytatta németül.

A fumei autonomisták a miniszterelnök beszédéből a fumei statutum teljes respektálását olvassák, ki ehez képest Ma y l e n d e r d r. volt podestával élükön készek a következő eskümintára.

„E s k ü s z ü n k, h o g y a t ö r v é n y e k n e k e n g e d e l m e s k e d ü n k, m e n n y i b e n a z o k s k a t u t u m a i n k a t n e m s é r t i k.“

Ennek folytán követelik, hogy a közigazgatási bizottságról szóló törvény Fiuméra nézve szüntetessék meg és hogy mindazok a törvények, melyek a fumei statutumot sértik, előbb jóváhagyás végett terjesztessenek a reprezentancia elé, melynek döntéséről fog függni, vajon az illető törvény Fiumében életbe lép-e, vagy sem.

E nézeteket vezető autonomista helyről közlik a „Pester Correspondenz“-cel s azok most is folyton jegecedőpontját képezik a fumei túlzók autonomista programjának. Ebből azt az egyetlen tényt lehet kivenni, hogy a fumeiek nemcsak a miniszterelnök nyilatkozatait, hanem a saját érdeküket is félreértették és hogy Széll Kálmán miniszterelnök, jobban ismerte a helyzetet, mint bármely más politikus, midőn kijelentette, hogy garanciáknak kellenek a kezében lenniök arra nézve, hogy a rendes viszonyok egyengetését teljes sikerrel keresztül lehet vinni, mert ha a siker be nem következne, ez mind a két részre kellemetlen lehetne.

Hogy azonban a fumei autonomisták itt közölt nézetei valóban olyanok-e, melyek a miniszterelnök által követelt garanciákkal biztatnak, azt a chauvinista urak maguk sem állíthatják. Teljes érvénynyel bírósági kétségtelen garanciákat kell nyújtaniök, ha azt akarják, hogy a miniszterelnök indítatva érezze magát, hogy a magyar államot Fiumével kibékítse. Addig marad minden úgy mint van.

néztek, ki megelégedetten mosolygott. És így szóltak:

— Milyen szerencsés ember ez a Kalmár, Milyen boldog lehet ez az ember.

Irigyelték őt, azért, mert tudták, hogy a felesége meg fogja csalni a miniszterrel.

III.

Mikor Véghess Sándor visszajött a szép asszonnyal a sétáról, Emma ezt mondta Kalmárnak:

— Fázom; add ide galléromat.

Megborzongott a csipős esti levegőtől és így szólt:

— A kegyelmes ur megígérte, hogy át fog helyezettetni Budapestre!

Véghess, a ki ott állt közelükben, oda fordult és kezét nyújtotta Kalmárnak:

— Igen! Bizhatsz bennem; gondom lesz mindenre.

Kalmár zavartan az örömtől alig tudott valamit hebegni, a miniszter pedig távozott és rámosolygott a szép asszonnyra.

Mikor Kalmárék haza értek, Kalmár átölelte a feleségét és azt mondta neki:

— Ugy szeretlek Emma, te édes, okos, kis feleségem!

Az asszony megvetéssel, undorodva fordult el tőle.

Mi hát a baj?

(Jelenet a bíróságnál.)

A debreczeni járásbíróhoz beállit az ügyvéd utána jámbor képű iparosforma ember sompolyog.

Az ügyvéd szeles ember; mindjárt nagy hővvel kezdi el mondókáját, hogy így, meg amúgy, ő védercze ügyében valami felvilágosítást kérne.

E perczben nyilik az ajtó s a belépő hivatalos szolgálatot sug az ügyvéd fülébe. Ez kirohan s utközben visszaszól a bírósághoz, hogy végezzen addig a féllal. A bíró neki fog a hivatalos eljárásnak s azt kérdi a féltől:

— Mit akar?

A fél azonban nem szól semmit. A bíró azt hiszi, hogy süket.

— Mit akar — rival rá újra.

A fél csak tovább halgat s zavartan mosolyog.

— János! — kiált ki a türelmét vesztett bíró.

A hivatalos szolgálat belép.

— Menjen hívja be a joggyakornok urat

A joggyakornok ur belép.

— Kőkörösín ur, — kiáltson egy borzasztó nagyot.

A joggyakornok nagyot sohajt s iszonyu hangon elkiáltja magát:

— Tűz van!

A bíró ráival, hogy mit akar?

A joggyakornok méltatlankedva védi magát, hogy ő csak a bíró ur utasításai szerint járt el

— Ennek a süket embernek kiáltson, hogy mit akar? — lármázott a bíró.

A joggyakornok megpróbálta, de a fél nem felelt, hanem szenvedő arccal befogta a fülét.

A bíró elgondolkodott. Ha ez az ember nem süket, akkor bolond. Átszalajtottak az orvosért, a ki átellenben lakott. Ez megvizsgálta a felet s konstátálta róla, hogy nem bolond, hanem néma. — Éppen a diagnózis végére ért, mikor belépett az ügyvéd.

A bíró dühösen támadt rá:

— Hogy hozhat a nyakamra olyan felet a ki néma?

— Nem néma az, uram!

— Hát akkor bolond!

— Nem bolond az, uram!

— Hát akkor süket!

— Nem süket az, uram!

— Hát akkor mi baja?

— Hát tót az isten adta, az urak bizonyosan magyarul beszéltek hozzá.

Apróság.

Panasz.

Fölkiált a gazda:

— Már semmiben sem lehet megbizni. Az előtt az időjóslatoknak az ellenkezője szokott bekövetkezni, most pedig már az ellenkezőre sem lehet számítani.

A temetésrendező leánya.

Fiatal ur udvarol egy temetkezési vállalkozó leányának:

— Nagysád, én meghalok magáért!

— De akkor az én papámnál fogja magát eltemettetni ugy-ebár, és nem konkurrensznel?

N A P I H I R E K.

Debreczen, márczius 13

Márczius 15.

A holnapi ünnep előreláthatólag megfelel annak a magasztos emlékeknek, melyhez márczius 15-ike fűződik. Az idő szépnak ígérkezik, úgy látszik nem fogja megzavarni az ünnepet a bagyományos eső. Hogy azonban ne csak szívünkben ünnepeljük, de külső jelekkel is emeljük ennek a napnak színét, lobogózzuk föl a házakat, ne maradjon egy sem cisz nélkül. Ünnepeljünk szívünkben érzelmmel emeljük az emlékezés magasztosságát külső jelekkel is.

A nagy nemzeti ünnep évfordulóján a debreczeni 1848/49-es honvéd-egylet választmányas a 13 egyenruhás öreg honvéd csapat is ki fog vonulni. Dél előtt 9 órakor részt vesz az ev. ref. kollégium oratoriumában a tanári kar által rendezendő emlékünnep; d. u. 2 órakor a főiskolai ifjuság által a kollégiumi lépcsőházban lévő Petőfi-szobornál, 3 órakor a főiskola udvarán és 4 órakor a város ház előtti téren rendezendő ünnepélyeken. Az öreg honvédek este 8 órakor a „Korona“ termében megtartják a minden évben szokott táncvigalmukat a városi dalárda közreműködésével, melynek anyagi sikerére nézve azonban aggodalmak merültek fel, miután ugyanakkor a „Petőfi dalkör“ és a vasuti munkások egylete is estélyt tartanak.

A holnapi napot megünnepli a római gimnázium ifjusága és a Svetits-féle leánynevelő intézet is. — A gimnáziumi ifjuság ünnepének programja a következő: I. reggel 8 órakor szent mise a templomban. II. 9 órakor ünnep a gymnasiumban a következő sorozattal: 1. Erkel. Himnusz; énekl. az ifjuság énekkara. 2. Emlékezés 1848 márcz. 15-re, tartja a gimn. igazgatója. 3. Abrányi Emil. Márcz. 15. szavalja Miskolczy Sándor IV. o. tanuló. 4. Hubay. Nemzeti dal énekl. az ifjuság énekkara. 5. 1848 márcz. 15. irta és felolvassa Majoros József V. oszt. tanuló. 6. Tóth Kálmán. Kik voltak a honvédek? szavalja Lám Sándor, IV. o. tanuló. 7. Egressy. Szózat, énekl. az ifjuság énekkara.

A Svetits intézetben pedig a következő műsorral folyik be az ünnep: 1. Erkel: Himnusz, énekl. a tanító-képzőintézet növendékei. 2. Alkalmi beszéd. Felolvassa Kelemen Mariska III. évf. tan. kézp. int. növendék. 3. Langer: Talpra magyar. Enekl. az intézet közös énekkara. 4. Petőfi: Márcz. 15. szavalja Berger Erzs. II. f. oszt. növ. 5. a) Bergman: Hazám, hazám, és b) Szentirmay: Fehér galamb énekl. a felsőbb l. énekkar. 6. Jozsits János: Hazám, hazám szavalja Tabajdi Lenka I. évf. tk. n. 7. Ruschek Antal: Miahazam? előadja Szombathy Margit II. évf. tk. n. 8. Schumann: Eljőseink énekl. a tanító-képzőintézet énekkara. 9. Miskolczy Kovács Gyula. Arpad siriálma rapszódia, szavalja Bosznay Ilona, II. évf. tan. kézp. int. növ. 10. Egressy: Szózat, énekl. az intézet közös énekkara. Az érdeklődőket szívesen látják mindkét ünnepen.

— A fecske hazatérőben. Nemsokára itthon lesznek a fecskék — szelik már gyors szárnyukkal a levegőt a tengerek felett. Tudjuk, hogy az országos középnap szerint április 4—5 ikén szoktak hazatérni. Helyi és időjárási okok, vagyis a vidék alacsony, vagy magas fekvése, annak éghajlata, az évek szerint ingadozó tavaszfakadás módosítják első jelentkezésük napját. Az első fecske látása eseményszámba megy minden háznál a büszságnak is van vele dolga, mert azt tartja népünk, aki először lát fecskét s utána mosakszik, elveszti szeplőit, piros, bársonyos lesz az

orezája: „Fecskét látok, szeplőt hányok.“ Nemsokára megint kelete lesz ennek a mondásnak. Érdekes az a viszony, mely népünk és a fecske között szorosra forrott. Közmondások és szállóigék egész sora jellemzi e szoros barátságot. De e mondásokban érdekesen nyilatkozik meg a nép megfigyelő képessége is, mely a látszólag mellékes, nem feltűnő, de a madarak természetét jellemző szokásokat ellette és a maga viszonyaira alkalmazta. Ilyen mondások a többi közt: „Annyi, mint őszkor a fecske.“ „Elmegy őszszel a fecske, de őt a veréb nem követi.“ „Hirmondó fecske tavaszt énekel“, „Idővel a fecske még házadra szállhat“ (szerenczés lehetsz), „Nekiszokott, mint a fecske a repdeséshez“, „Nyári szállásért meg nem teled veled a fecske“ (háládatosságnak is van határa), „Nem sirat egy fecskét egy nyár“, „Csacsog, mint a fecske“, „Ritka, mint a fecske a kalitkában.“ Elterjedt, kedvelt nőtaink közt is gyakran előfordul a fecske, jelű roppant népszerűségének.

— Márcziusi hó. Már el is olvadt. Csak éppen hogy le tudott szállani az a vékony hóréteg, ami az éjjel ellepte az utcákat. Reggel már elolvadt, megsemmisült. Mint egy szép álom, ha a valóság elúzi szemünkről. — A márcziusi hóról ki ne tudná ezt? Azt tartják, hogy ha benne megmossák arcukat a lányok, asszonyok, még gyöngébb lesz annak fehérsége, csábitóbb szeme tüze. De már elolvadt a márcziusi hó. Nem baj, a szép lányoknak, asszonyoknak nem kell busulniok. Tetszenek ők a férfiaknak márcziusi hó nélkül is, anélkül is, hogy megmosdjanak a márcziusi hóban. — Ezt már tudjuk, mi szegény férfiak, akik mindnyájan rabjai vagyunk a szép asszony mosolyának tüzes két szemének . . .

— Hajdu megye közgyűlése. Hajduvármegye törvényhatósági bizottsága Debreczenben az 1900. évi március hó 21-ikén, délelőtt 9 órakor rendkívüli közgyűlést tart. Ennek tárgyai: a belügyminister leirata, melyszerint a vármegyei tiszt, segéd, kezelő és szolgaszemélyzet törzsfizetésének javítására 7822. korona pótvajadalmazás engedélyeztetett, s melyben a törvényhatóság a felosztás kérdésében való határozathozatalra felhívatik. Ezzel kapcsolatban a tisztviselői értekezlet által elfogadott felosztási tervet. H. Vámospercs község előjáróságának kérelme a tagosítás alatt álló nagyföldi pusztán levő erdejének letarolása tárgyában hozott képviselőtestületi határozat jóváhagyása iránt. Ladány község képviselőtestületének 3 számú, a kisdudovoda czéljaira kormányhatóságilag engedélyezett 3. %-os pótdoból befolyandó összeg külön kezelése tárgyában hozott határozat jóváhagyása. A Böszörmény város polgármesterének a városi képviselőtestületnek a gazdasági szaktanítókkal ellátott gazdasági ismétlő iskola ügyében hozott határozatának, többrendbeli felelőzés folytán való felterjesztése. A nádudvari járás főszolgabírája Nádudvar község képviselőtestületének a Hortobágy-Berettyó vidéki belvizeket szabályozó társulat és Lukács Dezső nádudvari birtokostól közdülőut czéljaira vásárolt terület átvételére s a szerződés megkötésére vonatkozó határozatát jóváhagyás végett felterjeszti.

— Gyümölcsészeti tanfolyám lelkészek számára. A földmivélsügyi miniszter Budapesten április 30-tól május 5-ig, Kis-Szebenben pedig április 1-től ápr. 10-ig gyümölcsészeti tanfolyamot rendezett be. Célja e tanfolyamnak: hogy a fiatalabb és a fatenyésztés iránt érdeklődő lelkészekben a gyümölcsenyésztés iránti érdeklődés felkeltésük és azok abban

szakszerű kiképeztetést nyerjenek, hogy a lelkészek a fatenyésztésnek, nemesítésnek, a gyümölcs értékesítésnek feltételeit, módját és természetes követelményeit megismerve és megkedvelve, e hasznos és nemesítő foglalkozásnak az életben művelői, tanítómesterei és buzgó terjesztőivé váljanak. A tanfolyamra csakis 12 lelkész fog az állam költségére felvétetni, a kik egyenként 32 korona uti átalányban és napi 6 korona előlátási díjban részesülnek. Azok a községi lelkészek, akik e tanfolyamban résztvenni óhajtanak, 50 kros bályeggel felszerelt kérvényeiket, a melyben lakóhelyük (vármegye és község), életkoruk, nyelvismeretük, valamint az a körülmény is, hogy vidékük a gyümölcsstermelésre kedvező-e, felemlítendő, április 1-ig bezárólag közvetlenül miniszterhez terjesszék fel.

— Esküvő. Gombos Ferencz székelyhídi nagybirtokos ma esküdt örök hűséget. özv. Sikolya Károlyné szép leányának, Irénkének. Az esküvő a legszűkebb családi körben tartották meg.

— A statisztika és a rendőrség sehogyan tudnak jóra jönni. A rendőrségen úgy tartják, hogy a statisztika művészi kiállítása nem tartozik az ő reasztortjukba, ellenben odafönt kényelmesebbnek tartják úgy tartani, hogy oda tartozik. Mi azt tartjuk a dolgot felől, hogy érdekes a félreértésekben gyönyörködni.

— Hétórás harangzó. Tavasz van már, híjába is tagadnók. — Ime, már az ev. ref. egyház is ugytalálja, elrendelte ugyanis, hogy holnap, szerdától kezdve reggel 7 órakor, délután pedig 3 órakor szólaljon meg a templomokban a harang. — Természetesen az istentiszteletek is a jelzett időben kezdődnek.

— A városfaja. A nagyerdőn az ideig vágott akáczfák most kerültek eladás, illetve árverés alá. Legutóbb 900 csomó akáczfa költ el s oly élénk volt a kereslet, hogy a 10 koronára becsült csomók ennél sokkal nagyobb árban kelttek el. A napokban ismét nagyobb mennyiség kerül eladásra.

— Új zenekar. Veres Tóni a debreczeni közönség előtt jól ismert népzeneész, újra zenekart szervezett s debreczeni működését esztörtökön kezdi meg. Ezen a napon a Magyar Király kávéházban tart zeneestét.

— Szülészeti-előadás. Bihar-Diószegről az állami vincellér képezde igazgatója Debreczenbe jön, hogy márcz 25—30-ig öt napos előadást tartson a szülő-művelésről. Az előadásokat a város háza kis tanácstermében tartja és meghívja rá az egész gazdaközöniséget, mert előadásaiiban különösen a Debreczeni viszonyokat tartja szem előtt.

— A ki méreggel akarja elpusztítani a patkányait, vagy egyéb alkalmatlan kártékony állatait, az bélyegmentesen folyamodhatik a mérégért, a mint a belügyminister legközelebbi rendelete közhírré teszi.

— Burok Nagyváradon. A nagyvárad vasuti állomásra, mint tudósítónk jelenti, hétfőn érdekes társaság érkezett: tizenöt hatalmas természetű, barnapiros arcú férfi, a kik egy első osztályú kocsiából szállottak ki. Kurta, állig begombolt zekét és széles karimájú kalapot viseltek. A közönség ellőtt, mely a képes lapokból nagy figyelemmel kíséri a dél-afrikai háború eseményeit, nagyon ismerősnek tűnt föl ez a v. viselő és egyszerre csak szájról-szájra járt a kiáltás:

— Burok! ezek burok!

Az érdekes vendégek a rendőrség figyelmét is felkeltették s a vasuti ügyeletes tiszt érdeklődni kezdett a társaság utlevéléről. Minden rendben volt és az írásokból kiderült, hogy az utasok csakugyan burok, a kik jobb hazát mennek keresni maguknak. A burok idegenszerű kijetással, de elég érthetően beszéltek németül, mire többen szóba elegyed-

tek velők. Az utasok elmondottákl hogy a háboru derekán elhagyták hazájukat s most Bukarestbe utaznak, onnan pedig tovább utaznak Oroszországba. Csakhamar be is szállottak a vasúti kocsiba s a vonat a bur-párti közönség lelkes éljenzése közepette gördült ki az állomásról Kolozsár felé. A délafrikai vándorok széles kalapjaik lengetésével köszönték meg ezt az ovációt.

— **Tiszviselők a fegyvergyakorlaton.** Sokszor volt már arról szó, hogy a megyei és városi hatósági tiszviselőket azon a címen, hogy hivatalukban nélkülözhetetlenek s hogy hamarosan nem lehet őket helyesíteni, fel kell menteni a fegyvergyakorlatok alól. Most a belügyminiszter értesítette a törvényhatóságokat, hogy a jövőben ilyen kifogásokat nem fogad el s ezen a címen sekit sem ment fel a fegyvergyakorlatok kötelezettsége alól. Egyben megküldi azon tiszviselők névsorát, akiket augusztus hóban fegyvergyakorlatokra behívának, hogy a törvényhatóságok vezetői előre gondoskodhassanak azok helye tisztításáról.

— **Marhalopás elvből.** Régen rá jöttek már az emberek arra a világboldogító igazságra, hogy „a mi az enyim az enyim: a mi a tied az is az enyim”. Van is egy esomé ember a ki mindent elkövet, hogy bebizonyítsa, csak az él igazán jól, a ki ezt tartja. Illés István uram is így okoskodott, de mi haszna, ha a rendőrség nem veszi szívesen az efféle manipulációkat. Lám ő kelmet is milyen szerencsétlenség érte, rajtakapták, hogy egy rakás marhát úgy akart eladni, mintha a mógáé lett volna, pedig másnak a bilyoga volt a tomporukra sütve. A marhákat bekisérték a város istállójába, az embert a város börtönébe.

— **A sestakerti gyűlést a melyiken kerti tiszviselőt: esőzt fognak választani, márcz. 18 án tartják meg.**

— **A kisonvat meg a kis nyul.** Az csak megesik, hogy mikor a mezőn vágtat zakatolva a nagy füstölő szörnyeteg, a gőzös, egy szegény nyulacska füleit hegyezve lapul meg a bokorban, vagy rémültében hanyat homlok rohan ve-sét vele. De hogy a kis vonat, a melyik Debreczen utczáin megyen végig-végig, valaha ebben a gyönyörűségben részesülhessen, azt már nehezen lehetett volna felteni. É: mégis ma úgy történt a dolog, hogy komoly nyugalmasan haladt a kis gőzös kifelé az erdőnek, mikor egyszerre a Margit fürdőnél egy pompás nagy hatalmas mezei nyul karikázik vele szembe. Egy pár ember nagy hujjával vetette utána magát s szegény hátra szegzett fülekkel rohant előre. De most két tűz közé szorult, mert a mi szembe jön vele az még rémitőbb. Embert csak lát a nyul néha, de vonatot! No megfordul s alá vissza! A három paraszt leguggol, hamarosan összefogóznak, hogy most megfogják a nyulat. De nem addig! Ő kelme se rest. Összeszedi minden erejét nagyot ugrik s uczezu! át az emberek feje felett, s vissza az erdőnek.

Haj bizony, nyul a nyul még pokolban is!

— **Rövid hírek. (Tűzek.)** Csornán nagy tűz volt a minap. Nyolczvan ház égett le és száz család lett hajléktalanná. Két asszony bennégett egy házban. A tüzet a nagy szélben csak késő este tudták nagynehezen lokalizálni. — Borzasztó tűz pusztított Dovalló liptómezei községben is. Leégett összesen 35 lakóház s kétszer annyi csűr, istálló és magtár. Koldusbotra jutott mintegy hetven család. Az elemi csapás sujtottjai szerte bolyongnak, keldulva a vidéken. — **Newarkban** (New-Yersey) egy olaszok lakta bér-

házban negy tűz ütött ki, a melyben negyven ember pusztult el. — **(Egy életet — egy szeneslapátért.)** A szatmármegyei N.-Somkúton Szombaton Mik János földmivelőnek ki-gyuladt a háza s az oltásra leghamarabb összeverődő szomszédok közt ott volt egy Buda László közigazgatási hivatalnoknál szolgálatban álló feltűnő szépségű, 18 éves cselédeány is, a ki bement a már lángokban égő házba, hogy a pitvarkonyhából kihozza a bentmaradt szeneslapátot. A boldogtalan csodaszép Togyé Juli életével lakott vakmerőségeért. Mire kezében a szeneslapáttal visszafordult, a füst annyira sűrű volt, hogy nem látta meg a nyitva levő kijárást. Elkábultságtól tompa hangon sikoltott segítségért de segítség nem érkezett s a szerencsétlen teremtés, egy lépéssel a kijárat előtt, az összesereglett bámész népségnek szemelátára, a legborszasztóbb kinok közt égett idomtalan üszöktömeggé. — **(Szerencsétlenség egy katonai gyakorlaton.)** Az aradi helyőrség egy része a minap nagyszabásu gyakorlatot tartott, a melyen komoly szerencsétlenség történt. Mikor ugyanis az ágyuzást befejezték, egy tüzér elhaladt az ágyu előtt, a melyet abban a pillanatban elsütöttek. A következő pillanatban a tüzér vértől boritva és eszméletlenül a földön feküdt. Az ágyu vaktöltésre volt töltve, de az óriási mennyiségű löpörnek borzasztó hatása volt a tüzéren. Az arczát összemarczangolta a lövés és a testének egyéb részeit is megsértette: csupa vér volt.

— **Felülfizetések.** A debreczeni szállodások, vendéglősök, kocsárosok és kávéosok ipartársulatának e hónap 8-án tartott táncmulatságán, — amit azt velünk közlik, — a következő felülfizetések folytak be. (Budapestről) Sacelláry György, Törley József és tsa. Első magyar serfözde r. t. Reiner Adolf, 20—20 korona. Pelanovits József, Király serfözde, Glück Frigyes, Mezey és Tsa. 10—10 korona. Francois Lajos (Promontor.) 10 kor., Skergula István (Kassa.) 10 kor., Kovács Árpád (Kolozsvár.) 10 kor., Félix fürdő kezelőség (N.-Várad.) 6 kor., Margulesz Ferencz S. Patak 6 kor., Szeifert Henrik és fia (Budapest.) 5 kor., Vég Mihály (N.-Várad.) 4 kor., Seres Márton (Kassa.) 4 kor., Hercz Pál (Nyíregyháza) 4 kor., Nagy Lajos (Arad) 2 kor., Eudt József (M.-Sziget.) 4 kor., korona. (Helyből.) Légszeszgyár, Mihálovicó Jenő, Fürst Odön 20—20 korona. Boldogh István, Adler Jakab, Milleker Lajos, Rosenberg A. és fia, Erős Jakab, Kiss Adolf, Hauer Bertalan, Markus Jenő, Törő Imre Weichniger Károly, Horváth János, Németh András Thieszer Arthur Surányi Sándor, Dr. Benedek János, 10—10 korona. Czabán Dániel Klein Józsefné, 8—8 korona. Halmágyi Sámuel Ottó Sándor, Gömöri Lipót, Erdöss Károly, Halász Izidor Sthalberger Pál Széchenyi Istvánné Rosenberg Simon, Lám Sándor, Keszler Adolf, Antal Vincze, Sporni Gyula Darabaut László, 6—6 korona. Folyt köv.

Színház.

Tapolczai vendégszereplése. A „Mozgó fényképek”-ben is sokan nézték meg Tapolczai Dezsőt; Kapor Kálmánt, a Kynematográf áldozatát játszotta jó kedvel, jó kedélyvel eleganciával s a szerephez szükséges hőbortosság megfelelő diskrét adagjával. Csak hogy sem a tegnapi, sem a mai Tapolczai nem az egész Tapolczai; Grangoireja, Napoleonja, Komédiása és a többi kitűnő szerepéről gondolunk inkább reá vissza, mint ezekről a bobozatókról, melyekben nem is annyira szerepek, mint helyzetek vannak. Ha majd a Vig-

színház megfelelő ensemblet hódít át a Nemzeti színházból, vagy ő kerül színészi egyéniségének megfelelő keretbe, majd a régi kerékvágásba zökken ő is. A két elcsérült darab nagyon egyforma szerepei különböz sem voltak alkalmas debutdarabok. Egyébiránt hangjával ezekben annál inkább guzdá-kodhatott volna és a Nádai modorból is engedhetett volna. A közönség a legrokonszenvesebben fogadta régi kedvencezét. — Dicséretet érdemelt ma este Kiss Irén, a pompás anyós és Fenyéri mint mulattató akrobata. A Komjáthy Menszkyje kissé szintelen volt; vagy rokonszenvesebbnek, vagy ellenszenvesebbnek kellett volna lenni, a közepűt itt nem volt a maga helyén. A többi szereplő tuczat-szerepeiből nem sokat produkálhatott, de gyorsabb tempójú játékot mégis kérhettünk volna. Mit ér a kinematográf, ha nem mozog villámnál sebesebben? (—)

TÁVIRATOK.

— „A Debreczeni Hírlap” saját külön tudósítójának eredeti táviratai. —

Országgyűlés.

(Darányi Ignác a magyar buzáról.)
Budapest, márczius 14. (Érk. d. u. 1 ó. 30 p.) A képviselőház mai ülésén a földmivelési tárczát tárgyalták:

Bauer a földmivelési tárcza elfogadása mellett szólott.

Szinay Gyula elismeréssel nyilatkozik a miniszter működéséről, azonban a költségvetést elviszemponctból nem fogadja el.

Darányi Ignác földmivelésiminiszter felelt ezután a szónokoknak, különösen jó benyomást keltett beszédének az a része, melyben a magyar buzát kitűnőnek nyilvánítja. Kijelenti hogy a párisi világhkiállításán sötödét fog felállítani.

A burok érdekében.

Budapest, márczius 14. (Érk. d. u. 1 ó. 35 p.) Washingtonból érkezett táviratok szerint az Egyesült Államok elnöke felajánlotta a közbenjárást Anglia és a burok közt. Anglia a közbenjárást udvariasan visszautasította.

Visszautasított faklyás zene.

Budapest, márczius 14. (Érk. d. u. 1 ó. 30 p.) Az egyetemi ifjuság és a székesfőváros polgárainak egy része faklyás zenét rendez Ugron Gábor tiszteletére. Ugron kijelentette, hogy az ellen tiltakozik és hogy elutazik a megtiszteltetés elől.

A tüdővész gyógyítása.

Budapest, márczius 14. (Érk. d. u. 1 ó. 35 p.) Párisból jelentik, hogy ott a tüdő gümőkór gyógyítása végleg megoldott. Preparált marhák husából sajtolt szerrummal végezik a gyógyítást.

Gróf Széchenyi Manó lemondása.

Budapest, márczius 14. (Érk. d. u. 1 ó. 30 p.) Még mindig folynak az avatlan híresztelések a király körüli miniszter tárczájának befizetése tárgyában. Biztos értesülésünk szerint a tárcza a költségvetés letárgyalása után fog betöltetni oly főúr személyében ki a politikában mindeddig aktív részt nem vett. E főúr hercegi rangra emelését emlegették néhány év lelti.

A Szókimondó Asszonyság férje.

A Szókimondó Asszonyságot, kivált mióta Sardon színpadra vitte, ország világ ismeri: illik tehát férjéről, Lefebvre ró, is megemlékezünk. Most akadtak jellemzésére, a badeni nagyherceg jegyzetei között, ki Danzig ostroma folyamán a marsal alatt szolgált.

Különös keveréke volt a gögnek s a demokrataságnak. Katonáival szemben esetenként lázítóan goromba, agyonlövétéssel fenyegette őket, de persze lövésre nem került a dolog, mert alapjában szive jó volt. Németül nem tudott, nyuzta a nyelvet s forradalmi hatásu mondatai így inkább mosolyt keltek.

Hadifogllyaival szigorúan bántak de titokban szivességgel halmozta el őket. Parasztok modora nem egyszer juttatta kényes helyzetbe. Környezetében se volt sok a műveltebb ember, fia pedig maga volt a neveltség.

Inasa felséges ember volt s az asszony gondcskódott a marsal ellátásáról. Mindketten nagy befolyást gyakoroltak rep. Mégis Danzig ostromán a diadal croszlánrésze az övé; a kevert elemekből való sereget ő lelkesítette s ő vezette egységes cél felé.

A százcck testesül-lelkestől a poroszokhoz szítottak; a kádeniek még alig szagoltak puskaport; a lengyel fölkelők szedett-vedett népek voltak; az északi sereg hátor, de szökésre hajlandó s Lefebvre diadalra vezette őket mégis. Örökké emberei között járt s kelt éé mindig ott, a hol legferyegőbb volt a veszedelem; ötvenegy esztendő volt, teli sebhelylyel s aktivitása soha nem lankadt.

Rendesen délután aludt, villásreggelitől estekéig. Éjjel talpon volt s az előzők között czirkált. Riadóra ő volt első paripáján s vágatva rchant előre, altisztje nyomában, ki soha el nem hagyta s előre járt, mert a marsal negyven rövidlítő volt. Altisztje apránként annyira elbizakodott, hogy végre már parancsokat is osztogatott a német seregnek. Lefebvre nem egyszer szidta össze nyilvánosan a német tábornokot; hangja pompásan illett a vezényléshez.

Április tizenharmadikán a poroszok kirohantak s elfoglalták a Bousmard redutot s megkerülték a második sánczvonalt balszárnyát. A marsal a francia gyalogosok elé vágat, leugrik lováról, szétcsapja köpenyét, hogy mellén lássák érdemrendjeit, rohamot doboltat s vezényel, mintha lovakat vezényelne.

— Au trot, marche!

Nyomban ezután:

— Au galop marche!

S rögtön utána:

— Au grandissime galop, marche!

És a sereg oly gyorsan vonult át a porosz kartácstüz vonalán, hogy halott alig maradt nyomában — s az ellenségre vetvén magát, néhány percz alatt visszafoglalta a sánczokat.

Egy száz sereg is mozgott francia gyalogosok mellett, de oly lassan, hogy alig jutott be a harc vonalba,

Ütközet után, Lefebvre gránátosai közt maradt s hallotta, hogy azok egyike így szól:

— Derék legény a marsal, annyi szent, de úgy bánik velünk, mint a lovakkal!

— Igazad van — szól Lefebvre, — bátrak legyetek, mint az ember és gyorsak, mint a paripa. Ign aztán könnyen elbánhattok ezekkel a parédéra desszirozott német automatákkal. Láttátok szokot a jeles szászokat, mi?! Bátran mentek előre, tagadhatatlan, de tisztjeik vén göthések, alig másznak s futni a szentnek se futnának. Vesztettek is háromszor annyi embert, mint mi.

Ilyen hősiesség révén lett népszerű a Szókimondó Asszonyság férje.

Sport.

Debreczeni löversenyek. — A Debreczeni Lovaregyesület titkári hivatala most adta ki az április 21-én és 22-én tartandó löversenyek programját, — amely a következő: I. S. S. n a p. Szombat. I. Nyeretlenek eladóversenye. 1000 korona a győztesnek, 200 korona a második lónak. Egyleti díj. Távolság kb. 1600 méter. — II. Debreczen sz. kir. város díja. 100 drb. cs. és kir. arany, melyből 90 arany a győztesé és 10 arany a második lóé. Ezenkívül 100 korona (egyleti díj) a második lónak. Távolság kb. 1400 méter. — III. Hortobágyi díj. 1500 korona (melyből 800 korona egyleti díj) a győztesnek, 200 korona a második lónak. Adja a földmivelésügyi m. kir. minister. Távolság kb. 1600 méter. — IV. Eladóverseny. 1200 korona a győztesnek, 200 korona a második lónak. Egyleti díj. Távolság kb. 2000 méter. — V. Nyulasi gátverseny. 1200 korona a győztesnek, 200 korona a második lónak. Egyleti díj. Távolság kb. 2400 méter. VI. Szent-Györgyi akadályverseny. 1200 korona a győztesnek, 200 korona a második lónak. Adja a földmivelésügyi m. kir. minister. Távolság kb. 4000 méter. Második nap. Vasárnap. I. Nyeretlenek versenye. 1000 korona a győztesnek, 200 korona a második lónak. Adja a földmivelésügyi m. kir. minister. Távolság kb. 1200 méter. — II. Totalisateurverseny. 1500 korona a győztesnek 200 korona a második lónak. Egyleti díj. Távolság kb. 2400 méter. III. Eladóverseny. 1000 korona a győztesnek, 200 korona a második lónak. Egyleti díj. Távolság kb. 1600 méter. IV. Eladók gátversenye. 1000 korona a győztesnek 200 korona a második lónak. Egyleti díj. Távolság 2400 méter. V. Eladók akadályversenye. 1000 korona a győztesnek, 200 korona a második lónak. Egyleti díj. Távolság kb. 3200 méter. VI. Nagy akadályverseny. 1500 korona a győztesnek, 300 korona a második lónak, 200 korona a harmadik lónak. Adja a „Magyar Lovaregylet“ a földmivelésügyi minister által engedélyezett subventióból. Távolság kb. 4800 méter. VII. Mezei gazdák (földészek) versenye 220 korona. Egyleti díj.

CSARNOK

Romba dőlt lelkek.

— Amerikai regény. —

Fordította: G—d J—f.

Folytatás.

13.

V.

Neje fogok lenni.

Miss Bourdon látogatása Merryweather Ábel családjánál épen három hétig tartott; távolléte a bérház Kent-Farmban kimondhatlan komor és pészta kinézéssel bírt. József bátyv következő szombaton ládáját elvitte s tudósította, hogy mindannyian a legjobb

egészségben vannak, Mr. Thorndyke pedig a legközelebb bi hétfőn fog New-Yorkba visszatérni.

— New-Yorkba? kérdé Norina elhalványodva.

— Ugy gondolom, viszonzá József bátya hidegen, az az, néhány napot barátainál Portlandban fog tölteni, azután a télnek hátralevő részét délen, Marylandban valahol a mint Eszter néniének mondá.

Norina ajkaiba harapott, s szó nélkül elfordult. Életét adná oda, ha József bátyjával visszatérhetett volna, de sokkal büszkebb volt, semhogy ezt tőle kérje. A valónak gyöngye sejtelve keletkezett lelkében. Valamely okból tiltották el mr. Thorndykével való érintkezését, s azért küldték el hogy ne legyen annak utjában.

Ezen három hét volt a legszomorubb a fiatal leány életében. Merryweathernél tartózkodása igen kellemes volt ugyan, a háztelvé ijakkal és leányokkal, és a társasmlatságok folyvást tartottak.

Két hóval ezelőtt örömmel fogadta volna Norina e látogatást. Azonban e két hó alatt az egész világ megváltozott, most nem vala már nap az égbolton, nem vala öröm a földön, mióta egy csinos, deli ifjú, kecszeljes mosolyával, életét már nem vidítja föl.

Mr. Thorndyke a legközelebbi hétfőn csakugyan elutazott. Nagyon csudálkozott, midőn Norina elutazását megtudta, s tudakozódott Eszter néniénél hollelte felől.

A felelet rövid és tartózkodó volt.

— Reuben bátyával látogatába ment.

Mr. Thorndyke fekete szemeitabeszélőre fordította.

Eszter néni, anélkül hogy látekintene, igazgatta a butorokat.

— Meddig fog ott maradni? kérdé újra.

— Az, a körülményektől függ viszonzá miss Kent. Valószínűleg néhány hétig.

Mr. Thorndyke nem szolt többet. Eszter néni elkészítette részére a theát, és kenyérszeleteket, azután elhagyta a szobát. A felszolgálás eddig Norina kedves foglalkozása volt, — s olyankor Eszter néne, örege arcza helyett, Norina tiszta ábrázata mosolygott feléje; most egyedül ült a reggelinél.

— Ugy, gondolá magában, tovább mentek, a mint gondoltam, — ügyesen elválasztották tőlem. Szegény leány! szegény Norry! csak nem azt kell gondolnom, hogy valóban szeretem őt. Mégis kíváncsi vagyok tudni, vajon jószántából ment-e? — s itt mosolygott önmagán, hiusága tüzetesen megfelelt e kérdésre. Valóban nagy csapás megferye. Természetesen mindez Gilbert barátom műve. Jó. Ma van az ő napja — a holnap talán az enyém lesz!

A közbeneső napok mr. Thordyke Lőrinczre nézve, h o s s z u a k és reménytelenek valának. Mily kedves volt előtte ama bájos arcocská, azt csak most tudta, midőn elvesztette. És e barátságos, otthonias szoba, a lezárt zongora, a dolgozó asztal az ablaknál a kedvelt könyvek, mind csak felőle beszéltek. Thordykére nézve az élet, e zord vörös ültetvényes házban, borzalmas teher volt már. Bármi törtéjék is karjával és csipőjével, mindazáltal még betegem fog innen elmenni; azért is levelet írt barátainak Portlandba s hétfőn korán reggel, mr. Lydyard Thomas kíséretében elutazott.

— Éljen boldogul, miss Kent, szólott Thorndyke, — midőn a kapunál Eszter néniük kezét nyujtott. Tudom, hogy jószágát soha nem fogom meghálálhatni, azonban a legelső alkalomnál, erőmtől telhetőleg mint dent megteendek. Adja által miss Bourdonnak üdvözetemet, s mondja mily nagyon fájlatam eltávozását.

Igy távozott el ő. Reuben bátya nagy meg elégedeltséggel nézett utána, míg eltűnt.

— Istennek legyen hála, hogy eltávozott, s így a veszély is elvonult!

Ah, csakugyan elvonult-e? Ha jobban ösmeri ön. Kent Reuben mr. Thorndyke Lőrinczet, akkor tudhatta volna, hogy a vesztély tulajdonképen csak most kezdődik. Mr. Thorndyke négy napot töltött barátainál a városban, azután New-Yorkba utazott. Kent Reuben végtelen örömmel s meglepéssel vette e hirt.

— Elment, Eszter, mondá nővérenek, s adja az ég, hogy kis leányukkal ne találkozzék többé. Mintha magam előtt látnám most, hogy sápad el arca. Du remélem, hogy csakhamar elfeledi őt.

— Nem utazol ma érte? kérdé Eszter néne, oly borzazzó az egyedüllet nélkül.

— Ma nem, de a legközelebbi héten haza hozom. Ott hamarabb feled, mind itt.

Reuben bátya három nappal a karácsony ünnepek előtt elutazott, hogy unokahugát hazahozza, és ünnep első napján késő este csakugyan hazaérkeztek. Nagy hófúvások emelkedtek itt-ott, s a egész vidék fehér lepellel volt takarva. Feketén, mint reszkető vázak, állottak a fák a ház körül. Ugy látszott, mintha e két heti távolléte alatt minden megváltozott volna, semmi sem változott meg azonban annyira, mint maga Bourdon Norina.

Kimerülve, eszméletlenül, esett vissza egy székbe, míg Eszter néni ruháit elrakosgatta. E tizenegy nap alatt egészen sovány, sápadt lett, s egészen megfogyott kinézéssel birt.

— Kedves, édes, kis Norry, mondá Eszter néne, s üdvözléssel csókot nyomott arczára. Nem is mondhatom mennyire örvendünk, hogy itthon vagy, nagyon éreztük távollétedet. Remélem, jól találad magad a rokonoknál.

(Folyt. köv)

Közgazdaság.

Budapesti gabonatözsde.

Weisz József budapesti terménybizományi czéggelentése. —

Debreczen márczius 14.

Készáru tartatott:

Okt. buza	7 81 — 82.
Tavaszi buza	7 60 — 61.
Okt. rozs	6 36 — 31.
Októberi zab	5 04 — 25.
uj tengeri 1899	5.07 — 08.
Fehérmezei; 100 mm. 77 k 8 forin t	
Krajczáron, 1500 mm. 74 kr. 7 forintot 85 k	
asáron mind három hónapra	
Erdélyi: 100 mm 78 5 k 7 forint 90	
krajczáron 100 mm 77 5 k 7 forint 60 krajca	
ron mind három hónapra.	

Zene-estélyek.

A B kávéházban szerda: Rác Károly szombat: Magyar Testvérek vasárnap: Veress Tóni.

A „Balaton“ kávéházban hetenkint két szar Csütörtökön és Vasárnap csigányzenekarszlik.

Az „Angol Királyné“ kávéházában Kedden este Magyar Testvérek. Csütörtök és Péntek este Rác Károly. Vasárnap felváltva Rác és Magyar-Testvérek tartanak zene-estélyt.

A „Központi kávéházban“ naponta felváltva Rác Károly és Magyar Testvérek zenekara játszanak.

A „Magyar-király“ kávéházban Kedden és Csütörtökön felváltva Rác Károly és Kiss Béla zenekara tart zene-estélyt. Szombaton este a helybeli 39-ik gyalogezred zenekara játszik.

Corsó-kávéházban zeneeste hetenkint 3. szor. Hétfőn Magyar Testvérek, Szerdán Kiss Béla csütörtökön Rác Károly zenekara

Vasuti menetrend

Érvényes 1899 Október hó 1-től

— Egységes vasuti idő szerint. —

Debreczen Budapest (M. áll. v.-tól.)

Debreczenből indul	Vonat	Erkezik
P.-Ladány*	12.— déli	Vegyesvonat 1.28 délután
P.-Ladány	3.37 délután	Tv. sz. sz. 5.13 délután
P.-Ladány	8.15 este	Személyvonat 9.4. este
Budapest	9.01 délelőtt	Gyorsvonat 1.5 délután
Budapest	12.36 délután	Személyvonat 8.1. este
Budapest	10.27 éjjel	Személyvonat 5. r ggel
Debreczen—M.-Sziget		
Királyháza	5.22 reggel	Személyvonat 1.0 délután
M.-Sziget	3.— reggel	Személyvonat 9.50 délelőtt
M.-Sziget	3.56 délután	Személyvonat 10.50 éjjel
M.-Sziget	6.46 este	Gyorsvonat 11.18 éjjel
Szatmár	8.20 este	Tv. sz. sz. 12.46 éjjel
Debreczen—Szerencs		
Szerencs	8.25 reggel	Személyvonat 11.26 délelőtt
Szerencs	4.01 délután	" 7.03 délután
Szerencs	7.— este	" 10.30 éjjel
Debreczen—Füzes-Abony		
Füzes-Abony	4.42 reggel	Vegyesvonat 10.24 délelőtt
Tisza-Füred	4.16 délután	" 7.56 este
Debreczen—Nagy-Léta—Vértes		
N.-Léta—Vértes	8.35 reggel	Vegyesvonat 10.43 délelőtt
N.-Léta—Vértes	4.21 délután	" 6.15 délután
Debreczen—Tisza-Lök		
Tisza-Lök	5.28 reggel	Vegyesvonat 9.17 délelőtt
"	4.06 délután	" 7.29 este
H.-Nánásig	11.20 déli	" 1.18 délután

* Min en kedden.
**Csak Tisza-Füredig

Budapest—Debreczen

Debreczenbe érkezik	Vonat	Indulás
P.-Ladány	7.40 reggel	Tv. sz. sz. 6.05 reggel
P.-Ladány	5.14 reggel	Személyvonat 4.06 reggel
Budapest	3.36 délután	Személyvonat 9.15 délelőtt
Budapest	6.26 este	Gyorsvonat 1.55 délután
Budapest	2.33 éjjel	Személyvonat 7.05 este
M.-Sziget—Debreczen		
Szatmár	7.51 reggel	Személyvonat 4.— reggel
M.-Sziget	12.16 délután	Személyvonat 6.— reggel
Királyháza	6.45 este	Személyvonat 1.22 délután
M.-Sziget	8.56 reggel	Gyorsvonat 4.50 reggel
M.-Sziget	10.12 éjjel	Személyvonat 3.50 délután
Szerencs—Debreczen		
Szerencs	8.07 reggel	Személyvonat 5.— reggel
Szerencs	12.21 délután	Személyvonat 9.07 délelőtt
Szerencs	7.55 este	Személyvonat 5.10 délután
Nagy-Léta—Vértes—Debreczen		
N.-Léta—Vértes	7.18 reggel	Vegyesvonat 5.25 reggel
N.-Léta—Vértes	3.13 délután	" 1.05 délután
Tisza-Lök—Debreczen		
Tisza-Lök	8.17 reggel	Vegyes vonat 5.06 reggel
Tisza-Lök	6.35 este	" 2.35 délelőtt
H.-Nánás	3.30 délután	" 1.30
Füzes-Abony—Debreczen		
Tisza-Füred	8.— reggel	Vegyesvonat 4.18 reggel
Füzes-Abony	5.43 délután	" 11.35 délután

Bérekcsik dijszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napozásra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. n. 1-ig, vagy d. n. 1-től esti 9 óráig	3	2
II. Óraszámra.		
Fél órára	40	30
1/4 órára	60	45
Egy egész órára	80	60
Minden következő órára	40	30
Az utolsó órára túl félórára v. következő időre	20	15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompói befűl	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetésnél (valláskülönbség nélkül), ha a végintézés a templomban történik, a temetőbe ki és vissza	2	1
A háztól a temetőbe ki és vissza	1	20
A színház a menet	60	40
A színházból jövet	80	60
A színházba vagy raktárhoz nap pal enet vagy jövet kézi táskával	50	30
A kocsis mellé elhelyezett minden darab málha után külön 10 krajczár díj jár.	80	60
A korcsolyázó, vagy csónakázó tóhoz, cukorgyár, légszuszogó, kertészeti egyesület és gimnáziumhoz menet vagy jövet	50	30
menet és visszajövet egy órai várakozással	80	60
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	50	30
menet és jövet egy órai várakozással minden következő órára	1	40
Külső barom- és lövésártérre oda és vissza egy órai várakozással	1	20
minden következő órára	40	30
Katonai lakóházhoz és katonai kórházhoz menet vagy jövet	50	30
menet és visszajövet 1 órai várakozással minden további órára	50	30

(Neustein-féle ERZSÉBET labdacso.)

SZÉK SZORBULAS

a legtöbb betegségek forrása ellen. Csukrozott külsejük végett még gyermekek is szívesen veszik

Egy 15 pilulát tartalmazó doboz 15 kr., egy tekercs, mely 8 dobozt, tehát 120 pilulát tartalmaz, csak 1 forint o. ó.

ÓVÁS! Utánzásoktól különösen óvakodjunk. Kérjük határozottan Neustein Fülöp hashajtó labdacsoi Valódi csak, ha minden doboz törvényileg bejegyzett védjegyünkkel piros-fekete nyomtatásában „Szent Lipót” és „Neustein Fülöp gyógyszerész” aláírással van ellátva. A kereskedelmi törvényszékiileg védett csomagjaink aláírásunkkal van ellátva.

Neustein Fülöp

„Szent Lipóthoz” címzett gyógyszerháza
WIEN, I. Plankengasse 6.

Raktár Debreczenben: Rothschnek V. Emil, Tóth Béla, Balázs Ödön, Mihailovits István, Muraközy László és Füleki Pál gyógyszerházában.

Hangszer-gyár.

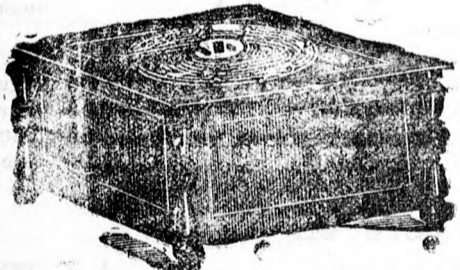

Csász. és kir. udvari szállítók.

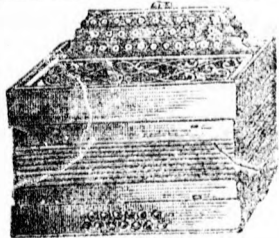
Sternberg Armin és Testvére.

Főraktár és iroda: Budapest, Kerepesi-ut 36.

Minitür-Ariston.

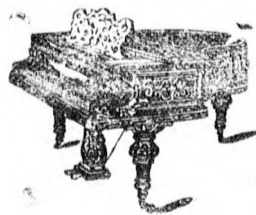

Ez a új találmányú bájos hangszere a legkedveltebb magyar vagy más nótákat elhuzhatja még az is, kinek fogalma sincs a zenéhez. Ára 8.50 a, kóták darabja 25 kr.

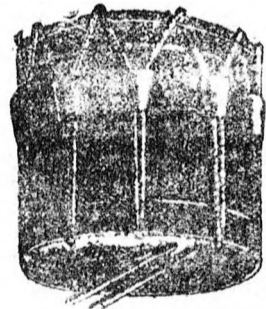

Kitűnő hangú harmonikák
3 frittől feljebb 4, 5, 6, 8, 10 fritt.

Iskolai hegedűk.

Dallama csengő, egyenlően tömör erőteljes hangú zongorák a legdusabb választékban.

Mindenütt elismert, saját gyártmányú iskola, szalon és egyházi harmonikumok.

Képes árjegyzék: a) harmonikákról, Erard valamint a Feurich világhírű zongorák egyedüli képviselője, b) mechanikai zenélő művekről és zenélő dísz tárgyakról, c) az összes egyéb hangszerekről, mint hegedűk, fuvolák, cimbalmok, cziporák, harmonikumok, zongorák sibről ingyen és bérmentve küldetik, csak megnevezendő, hogy miféle hangszerről kívánatlik az árjegyzék.

Vendéglátóknak zenélő automaták.

Debreczen, nyomatott Kutasi Imre kő- és könyvnyomdájában.